

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forespørgerne til F 58, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Det lokale selvstyre er et meget væsentligt element i det danske folkestyre. Det er indlysende godt at løse opgaverne så tæt på borgerne som overhovedet muligt. Derved er der stor sandsynlighed for, at brugerne oplever en bedre livskvalitet. Det er nemlig ikke nødvendigvis sådan, at befolkningen i f.eks. Sønderjylland værdsætter de samme servicetilbud lige så højt som befolkningen i Nordsjælland.

Men det kommunale selvstyre kan altså kun fungere, såfremt der er en rimelig stor opmærksomhed fra statens side på regionale hensyn, der må tages. Når der tages initiativer, og når der investeres med statslige midler, så må sådanne regionale hensyn indgå.

Gode hensigter er altså ikke nok, der skal også handling til. Det nytter ikke meget, at vi i teorien har et godt demokratisk system, hvis vi ikke rigtig har noget at have det i.

Jeg glæder mig meget til debatten her i dag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det indenrigsministeren. Og jeg gør opmærksom på, at da redegørelsen og de to forespørgsler forhandles samtidig, er talletiden 10 minutter for ordførere og selvfølgelig det dobbelte for ministeren.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det er en vigtig målsætning for regeringen at sikre, at Danmark er et land, der hænger sammen, at der bor mennesker overalt i landet, og at der er et solidt fundament for det liv, de kan leve i hele landet.

Derfor er regeringen hele tiden opmærksom på, at den regionale udvikling er tilfredsstillende i hele landet, og der er jo taget en række initiativer, der skal sikre en så ligelig udvikling som mulig.

Heldigvis synes jeg, man har kunnet konstatere her i de senere år en stadig større opmærksomhed omkring betydningen af en regional udvikling, ikke kun her i Folketinget, men også ude i befolkningen. Og heldigvis, kan man så også tilføje, går det jo samlet set i den rigtige retning.

Det er jo et vigtigt budskab i den regionalpolitiske redegørelse, at den regionalpolitiske udvikling overordnet set går i en positiv retning.

Hvis man ser på nogle af de forskellige parametre, man sådan kan måle efter, så er den vækst, der har fundet sted i 1990'erne, jo kommet hele landet til gode, og det er den vækst i beskæftigelsen, der er sket, også. Der er også sket en betydelig udjævning mellem indkomsterne i, når man ser på landet som helhed.

Men det er rigtigt, at der er nogle områder, hvor det ikke er gået så godt som i andre områder, og der er områder – det er ikke store dele af landet – hvor udviklingen er klart mere bekymrende end i resten af landet. Det er bestemte dele af landet, som vi jo kender til fra andre sammenhænge, også når vi tidligere diskuterede den regionale udvikling. Det er især Bornholm, det er Lolland, til dels Falster, nogle af de andre øer, Langeland, Samsø, Læsø og nogle kommuner i landet i øvrigt.

Der er lavet en vurdering fra AKF af, hvilke områder vi taler om, hvor mange kommuner det drejer sig om, efter nogle bestemte parametre. Den undersøgelse skal man tage med et vist gran salt, måske endda et stort gran salt, fordi man jo selvfølgelig dels skal diskutere parametrene, dels er der tale om en regionalpolitisk vurdering, der ikke uden videre er det samme som en kommunaløkonomisk vurdering. Og man skal selvfølgelig passe på, hvis man går ind og sætter navne og antal på nogle kommuner, at man så ikke skaber en illusion om, at nu skal der en bestemt massiv hjælp til de kommuner, og omvendt siger til de andre kommuner: I skal ikke regne med noget som helst.

Sådan er det ikke ment, men det er et forsøg på overhovedet at indkredse placeringen nogenlunde og størrelsesordenen af de kommuner, som er ude i nogle særlige vanskeligheder.

Under alle omstændigheder kan man sige, at der jo er brug for en samlet regionalpolitisk indsats, fordi vi også kan se, at der igennem de sidste 30 år er sket en befolkningsmæssig centralisering i to regioner, især omkring Århus-Vejleområdet og især siden 1993 i hovedstadsområdet. Det er jo i sig selv også positivt, men vi skal selvfølgelig sørge for, at der sker en udvikling i hele landet.

Hvad er der så gjort for at sikre en fortsat regionalpolitisk udvikling, der kommer hele landet til gode? Der er jo lavet forskellige initiativer, også i kølvandet på de debatter, vi har haft her i